

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 097-0-Gž-06-000112
Brčko, 18.01.2007. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Kovačević Maide, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Klaić Ilje, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice M.Dž. iz B., zastupane po punomoćniku O.M. advokatu iz B., protiv tuženih M.Z., A.Z. i H.A., svi iz B. i svi zastupani po punomoćniku B.P. advokatu iz T., radi utvrđenja i predaje u posjed, odlučujući o žalbi tuženih protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH, broj P-15/05-I od 03.02.2006. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 18.01.2007. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženih M.Z., A.Z. i H.A. svi iz B. se ODBIJA i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH, broj P-15/05-I od 03.02.2006. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom poništen je Ugovor o poklonu koji je zaključen u T. dana 02.04.2004. godine između tuženih i to M.Z. kao poklonodavca sa jedne strane i A.Z. i H.A. kao poklonoprimca sa druge strane, a koji ugovor je ovjeren pod brojem Ov-2093/04 od 05.04.2004. godine u dijelu koji se odnosi na dio nekretnine označene kao k.č. broj 525/1, dio k.č. 526/1 k.o. G.Z., odnosno po starom gruntovnom premjeru na dio od nekretnina upisanih u zk.ul. broj 396 i 480 iz k.o. G.Z. (stav prvi izreke). Istom presudom (stavom drugim izreke) utvrđeno je da je tužiteljica vlasnik nekretnina označenih kao k.č. broj 525/1 njiva IV klase površine 4000 m², k.č. broj 525/5 njiva IV klase površine 190 m² i k.č. broj 526/6 u dijelu voćnjak II klase površine 188 m² i u dijelu voćnjak I klase površine 49 m², sve upisane u Pl. broj 504 k.o. G.Z., a što po starom premjeru odgovara nekretninama označenim kao k.č. broj 805/4 oranica "kod kuće" površine 4000 m² i k.č. broj 805/15 oranica "kod kuće" površine 190 m² upisane u zk.ul. broj 396 k.o. Gornji Zovik i k.č. broj 805/16 "kod kuće" voćnjak površine od 237 m² upisane u zk.ul. broj 480 k.o. G.Z., a što su tuženi dužni priznati a tuženi A.Z. i H.Z. trpiti da se tužiteljica upiše sa pravom posjeda i vlasništva u odgovarajućim katastarskim i zemljišnim knjigama u Brčko Distriktu BiH, u roku od 15 dana, te su tuženi obavezani (stavom trećim izreke) da tužiteljici predaju u posjed i slobodno raspolaganje predmetne

nekretnine, kao i da istoj solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 2.125,00 KM, sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Navedenu presudu žalbom pobijaju tuženi iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom člana 283. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH (u daljem tekstu ZPP BD BiH) te predlažu da se prvostepena presuda ukine i tužba tužiteljice odbaci ili da se nakon ukidanja održi rasprava pred Apelacionim sudom koji će nakon provedene rasprave tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

Nakon što je pobijanu presudu ispitaio u granicama propisanim odredbom člana 292. ZPP-a BD BiH ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01, 6/02, 11/05 i 20/06) ovaj sud je odlučio kao u izreci, a iz slijedećih razloga:

Tuženi u žalbi prije svega ukazuju da je pobijana presuda donesena uz bitnu povredu odredaba postupka iz člana 284. stav 2 tačka 12 ZPP-a BD BiH (jer u istoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, a navedeni razlozi su nejasni i protivrječni, te zbog toga što postoji o odlučnim činjenicama protivrječnost između onoga što se u razlozima navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima datim u postupku i samih isprava ili zapisnika) kao i uz bitnu povredu iz stava 1 istog člana zbog toga što prvostepeni sud nije pravilno primijenio odredbu člana 131. navedenog zakona kada je na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 03.02.2006. godine dozvolio tuželjici preinačenje tužbe, odnosno zbog toga što uopšte nije primijenio odredbu člana 252. ZPP-a BD BiH (iako su se na njenu primjenu tuženi pozvali) pa je postupak u ovoj pravnoj stvari okončao donošenjem presude a trebalo je tužbu odbaciti, obzirom da je u pitanju parnica o predmetu o kojem je zaključena sudska nagodba u postupku Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P-216/99-I.

Ovaj sud nalazi da bitne povrede na koje ukazuju tuženi ne stoje jer je prvostepeni sud u obrazloženju presude naveo razloge o odlučnim činjenicama koji su dovoljni, jasni i nisu protivrječni, a kako ne postoji ni protivrječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava u koje je izvršen uvid u dokaznom postupku i samih isprava, i obzirom da ovaj sud nije našao da postoji protivrječnost između onoga što je u razlozima presude navedeno o sadržaju zapisnika o iskazima svjedoka saslušanih u dokaznom postupku i samih zapisnika, to se pobijana odluka mogla ispitati od strane ovoga suda.

Nadalje, po ocjeni ovoga suda, prvostepeni sud je pravilno primijenio odredbu člana 131. ZPP-a BD BiH kada je dozvolio tuželjici, iako su se tuženi protivili, da preinači tužbu koju je podnijela dana 31.12.2004. godine i precizirala podneskom od 11.05.2005. godine, tako što traži da se utvrdi da je ista vlasnik nekretnina navedenih u stavu dva izreke pobijane presude (što su tuženi dužni priznati a tuženi A.Z. i H.Z. trpjeti da se tužiteljica upiše u odgovarajućim katastarskim i zemljišno-knjižnim evidencijama) kao i predaju u posjed istih nekretnina od tuženih, time što je ista uz navedeni precizirani zahtjev tražila i djelimično poništenje Ugovora o poklonu koji su prvotuženi sa jedne strane i drugotuženi i trećetuženi, sa druge strane, zaključili odnosno ovjerali pod brojem Ov.2093/04 dana 05.04.2004. godine (dakle, nakon zaključenja poravnjanja između

tužiteljice i prvotuženog) i kojim je prvotuženi drugotuženom i trećetuženom poklonio i nekretnine kojima je već raspolagao poravnanjem. Naime, u nastaloj pravnoj situaciji nakon zaključenja ugovora o poklonu između tuženih bilo je svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama, kako je to očigledno zaključio i prvostepeni sud, dopustiti tužiteljici da preinači tužbu na navedeni način.

Tuženi su u žalbi istakli da prvostepeni sud u ovom sporu nije odbacio tužbu tužiteljice primjenom odredbe člana 252. ZPP-a BD BiH iako su u postupku ukazali da se u ovom sporu radi o pravosnažno presuđenoj stvari u smislu da je o predmetu spora već zaključeno poravnanje u postupku P-216/99-I, koje je izvršeno u cijelosti na način kako je moglo biti izvršeno u izvršnom postupku broj I-1239/04, odnosno kako je dogovoreno između parničnih stranaka prilikom zaključenja poravnjanja, pa je pravni odnos zasnovan poravnanjem konačno i potpuno završen.

Prema podacima spisa predmeta tuženi su u prvostepenom postupku istakli prigovor litispendinge, međutim, kako saglasno odredbi člana 252. ZPP-a BD BiH (na koju odredbu su tuženi ukazali u žalbi) sud u toku cijelog postupka pazi, po službenoj dužnosti, da li se vodi konkretna parnica o predmetu o kojemu je ranije bila zaključena sudska nagodba (i ako to utvrdi odbaciće tužbu) ovaj sud je našao da je tužiteljica isključivo zahtjevom u ovom sporu (kako je isti odredila preinačenom tužbom) zbog sadržaja zaključenog poravnjanja kao i zbog činjenice da je prvotuženi iste nekretnine koje je poravnanjem pristao izdvojiti tužiteljici (na ime povrede njenog nužnog nasljednog dijela kao zakonskog nasljednika A.Z.1) nakon zaključenja poravnjanja poklonio sinovima odnosno drugotuženom i trećetuženom, mogla u konačnom ostvariti upis prava vlasništva na predmetnim nekretninama pa se u ovom sporu, dakle, faktički ne radi o predmetu o kojem je zaključena sudska nagodba u postupku P-216/99-I. Naime, izdvajanjem predmetnih nekretnina od tuženog M.Z. tužiteljici, po navedenom poravnanju a na ime povrede njenog nužnog nasljednog dijela na imovini umrlog prednika – majke A.Z.1 (time što je A.Z.1 kako je navedeno u tužbi i postupku P-216/99-I Ugovorom o darovanju broj Ov.2968/86 i Ugovorom o doživotnom izdržavanju Ov.br. 2137/86 otuđila M.Z. dio imovine) tužiteljica je stekla pravo vlasništva naslijeđivanjem a po osnovu njenog ostvarenog prava na nužni nasljedni dio i stoga je prvostepeni sud pravilno odlučio kada je usvojio njen zahtjev da se u ovom sporu deklarativno utvrdi da je ista vlasnik predmetnih nekretnina, odnosno kada je nadalje odredio da se ona ima upisati kao vlasnik i posjednik u odgovarajućim evidencijama, kao i da se predmetne nekretnine istoj kao vlasniku predaju u posjed jer tužiteljica očigledno, obzirom na navedene činjenice ima pravni interes za konkretno utvrđenje.

Obrazlažući žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava tuženi ističu i da je pozivanje na odredbu člana 103. Zakona o obligacionim odnosima, te odredbe članova 34. i 36. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko Distrikta BiH, na koje se prvostepeni sud pozvao kada je donio odluku da se djelimično poništi Ugovor o darovanju od 02.04.2004. godine, neosnovano obzirom na odredbu člana 252. ZPP-a BD BiH koju je u konkretnom sporu valjalo primijeniti. Kako je ovaj sud sa već navedenih razloga našao da se u ovom sporu ne vodi parnica o predmetu o kojem je zaključeno sudske poravnanje, odnosno o pravu na nužni nasljedni dio, nego o pravu da se tužiteljica

na osnovu zaključenog poravnanja upiše kao vlasnik i posjednik predmetnih nekretnina u odgovarajuće evidencije i da se te nekretnine istoj predaju u posjed, jer je to suština njenog zahtjeva u postupku P-15/05-I, to istaknuti prigovor pogrešne primjene materijalnog prava u tom pravcu nije osnovan.

Nesavjesnost tuženih u vrijeme zaključenja Ugovora o darovanju prvostepeni sud je ocijenio kao razlog zbog koga je osnovan zahtjev tužiteljice za djelimično poništenje tog ugovora, jer je utvrdio da su isti prema iskazima prvotuženog i drugotuženog kao stranaka znali da su predmet ugovora i nekretnine kojima je darovalac zaključenim poravnanjem sa tužiteljicom već raspolagao. Ovakav zaključak prvostepenog suda tuženi, po ocjeni ovoga suda, ne dovode u sumnju činjenicama koje ističe u žalbi a koje se odnose na to da je u odgovarajućim zemljišnoknjižnim evidencijama M.Z. bio upisan i da u istima nije bila upisana zabrana otuđenja nekretnina, te da u vrijeme zaključenja ugovora tužba u ovom sporu nije bila podnesena, jer su u pitanju činjenice koje same po sebi ne ukazuju na savjesnost ugovarača.

Obzirom da tuženi u navodima žalbe posebno ističu i činjenicu da je tužiteljica nakon zaključenja poravnanja učestvovala u ostavinskom postupku iza majke (postupak kod Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj O.321/98) pa se nakon izjave da je poravnanjem namirena u svom nasljednom dijelu prihvatila nasljedstva na nekretninama navedenim u dispozitivu a zatim iste ustupila sestri R.D., (što je po mišljenju tuženih jedan od dokaza da tužiteljici ne pripada ništa po podnesenoj tužbi u ovom sporu obzirom da je u ostavinskom postupku dobila svoj dio iza majke) valja ukazati da je prvotuženi proglašen za nasljednika po rješenju broj O.321/98 od 02.03.2005. godine, pa je žalbom mogao pobijati navedeno rješenje iz ovih razloga, odnosno ako je tužiteljica izdvajanjem nekretnina od prvotuženog u cijelosti namirena u veličini pripadajućeg nužnog nasljednog dijela pa stoga kao nasljednik nije mogla naslijediti i nekretnine koje su predstavljale ostavinsku imovinu pravnog prednika – majke, a da su ove činjenice sa aspekta osnovanosti tužbenog zahtjeva tužiteljice u ovom sporu irelevantne.

Sa navedenih razloga valjalo je odlučiti kao u izreci, a na osnovu odredbe člana 295. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH

PREDSJEDNIK VIJEĆA,

Maida Kovačević